

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

ในการศึกษาเรื่อง “การเปิดรับชม ความรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรม ในการปฏิบัติตนตาม แนวเศรษฐกิจพอเพียง จากรายการโทรทัศน์ “ชีวิตที่พอเพียง”: กรณีศึกษาเฉพาะกลุ่มสมาชิก กองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติในเขตกรุงเทพมหานคร” ผู้ศึกษาได้ใช้วิธีการศึกษาแบบ ผสมผสานวิธีคือ ใช้วิธีการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) และวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยที่ผู้ศึกษาได้กำหนดวิธีการเงื่อนไขและวิธีการดำเนินการวิจัย โดยมี รายละเอียดดังต่อไปนี้

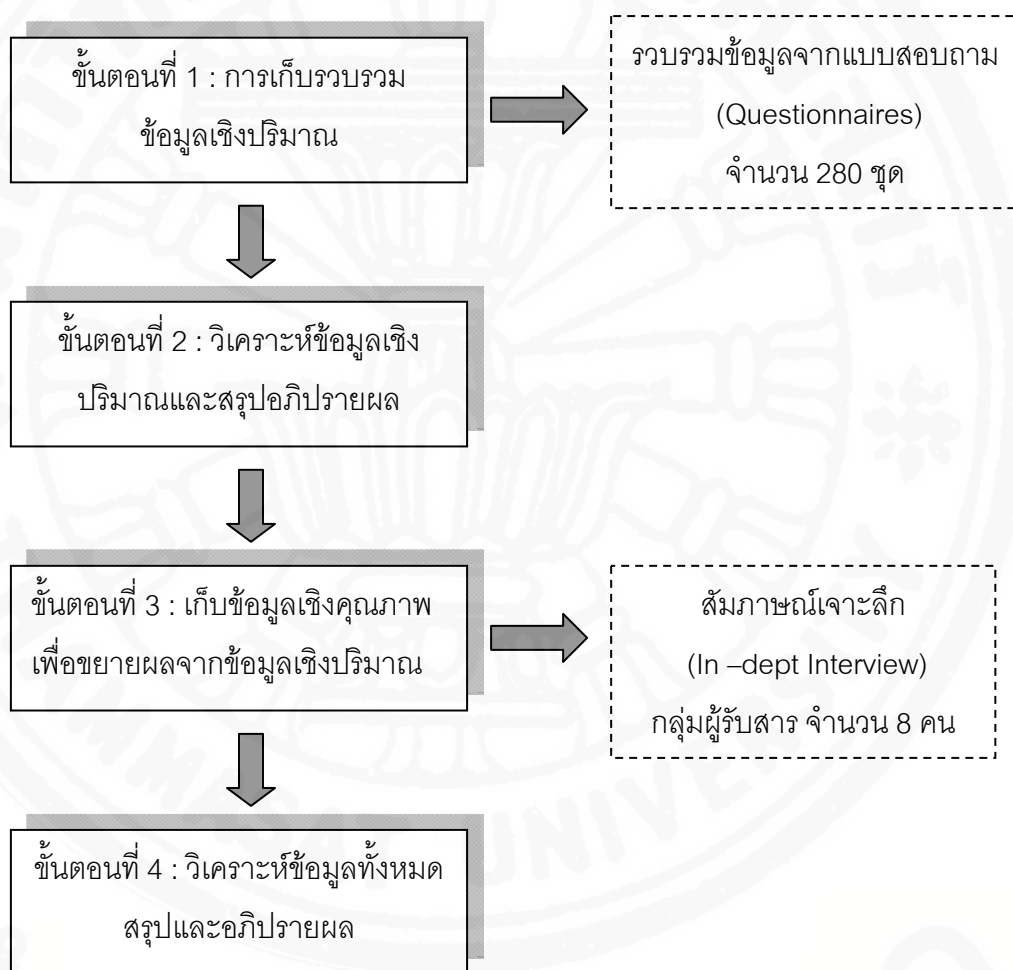
รูปแบบการวิจัย

1. การวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้ใช้รูปแบบ การศึกษาด้วยวิธีการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) ใน การเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งในการรวบรวมข้อมูลผู้ศึกษาใช้วิธีการเก็บข้อมูลเพียงครั้งเดียว (One-shot Descriptive Study) จากการสุ่มตัวอย่างจากประชากรไทยพุทธและชาวไทยมุสลิมของ สมาชิกกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ ที่มีภูมิลำเนาและอาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานคร และมีอายุ 18 ปีขึ้นไป จากนั้นจะนำข้อมูลที่ได้จากประมวลผลด้วยวิธีการทางสถิติ เพื่อทำการ วิเคราะห์และอภิปรายผลต่อไป

2. การวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative research) งานวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาถึงผลที่ เกิดขึ้นในผู้รับสาร เป็นการศึกษาว่าผู้รับสารจะมีความรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรม ในเรื่องเศรษฐกิจ พอเพียง ภายหลังการเปิดรับชมรายการโทรทัศน์ “ชีวิตที่พอเพียง” อย่างไร โดยจะเน้นการศึกษา ผู้รับสารที่เป็นกลุ่มประธานกองทุนหมู่บ้าน ผู้ที่เป็นแกนนำหลักการบริหารจัดการกองทุน หมู่บ้านตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในกลุ่มกองทุนหมู่บ้านเพื่อที่จะนำไปสู่การพัฒนา ชุมชนแบบยั่งยืน ด้วยวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์เจาะลึก (In-depth Interview) เป็นรายบุคคล ซึ่งเป็นวิธีที่ช่วยให้ผู้ศึกษาได้มีปฏิสัมพันธ์ในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นรวมถึง ข้อมูลในเชิงลึกที่เกี่ยวกับการนำหลักการบริหารจัดการกองทุนหมู่บ้านเพื่อที่จะนำไปสู่การ พัฒนาชุมชนแบบยั่งยืน จากนั้นจะนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์และอภิปรายผลโดยอาศัยกรอบ ความคิด ทฤษฎี และวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องที่ผู้ศึกษานำมาใช้ในการศึกษาครั้งนี้

จากรูปแบบการวิจัยที่กล่าวมาในข้างต้นนั้น สามารถสรุปขั้นตอนการวิจัยในการวิจัยครั้งนี้ทั้งหมด ดังแสดงในแผนภาพต่อไปนี้

ภาพที่ 3.1
แสดงขั้นตอนทางการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้แก่ ประชาชนที่เป็นสมาชิกกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ ในเขตกรุงเทพมหานคร ที่นับถือศาสนาพุทธและศาสนาอิสลาม อายุ 18 ปีขึ้นไป และเคยเปิดรับชมรายการโทรทัศน์ “ชีวิตที่พอเพียง” ซึ่งจากรายงานทางสถิติจำนวนประชากรและบ้านในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามรายแขวงและเขต จากศูนย์ข้อมูลกรุงเทพมหานคร สรุปว่าจำนวนประชากรในกรุงเทพมหานคร มีจำนวนทั้งสิ้น 5,658,953 คน¹ และ จำนวนประชากรที่เป็นสมาชิกกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติในเขตกรุงเทพมหานคร มีจำนวนทั้งสิ้นโดยประมาณ 139,500คน โดยเป็นประชากรที่นับถือศาสนาพุทธ จำนวนทั้งสิ้นโดยประมาณ 133,669 คน และประชากรที่นับถือศาสนาอิสลาม จำนวนทั้งสิ้นโดยประมาณ 5,831 คน² ดังนั้นจากการสำรวจเบื้องต้น ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ผู้ศึกษาจึงได้แบ่งกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

1. การวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) จากข้อมูลสถิติเกี่ยวกับจำนวนประชากรที่ได้ระบุว่า ประชากรที่เป็นสมาชิกกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ ในเขตกรุงเทพมหานคร มีจำนวนทั้งสิ้น 139,500 คน ดังนั้น ในการเลือกกลุ่มตัวอย่างที่เป็นแทนในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้ประมาณกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดด้วยค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ ร้อยละ 95 และยอมให้ค่าความคลาดเคลื่อนไม่เกินร้อยละ 6 หรือที่ระดับนัยสำคัญ 0.06 โดยอ้างอิงจากตารางสำเร็จรูปของ Taro Yamane³ ดังนี้

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

เมื่อ e = ความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่าง
 N = ขนาดของประชากร
 n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

¹ศูนย์ข้อมูลกรุงเทพมหานคร, “รายงานทางสถิติจำนวนประชากรและบ้านในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามรายแขวงและเขต,” <<http://www.bma.go.th>>, ธันวาคม 2548.

²ศูนย์ข้อมูลสำนักงานกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ, “รายงานแสดงรายละเอียดการขึ้นทะเบียนและสถานภาพของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติในเขตกรุงเทพมหานคร,” <<http://www.bma.go.th>>, 13 กรกฎาคม 2549.

³Taro Yamane, อ้างถึงใน วิเชียร เกตุสิงห์, คู่มือการวิจัย การวิจัยเชิงปฏิบัติ (กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิชย์, 2537) , น. 29.

เมื่อประชากรที่ต้องการศึกษามีจำนวน 139,500 หน่วยประชากร และให้เกิดความคลาดเคลื่อนของกลุ่มตัวอย่างร้อยละ 6 หรือ 0.06 ดังนี้

$$\begin{aligned} \text{เมื่อ } e &= 0.06 \\ \text{และ } N &= 139,500 \\ n &= \frac{139,500}{1 + 139,500(0.06)^2} \\ &= 277.23 \end{aligned}$$

ประชากรกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการจะศึกษาครั้งนี้ คือ ประชากรที่เป็นสมาชิกกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยในที่นี้จากการคำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่าง = 277.23 ดังนั้น จึงใช้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ศึกษา จำนวน 280 ตัวอย่าง โดยมีวิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างดังนี้

วิธีการสุ่มตัวอย่าง

จากข้อมูลสถิติเกี่ยวกับจำนวนประชากรที่ได้ระบุว่า ประชากรที่เป็นสมาชิกกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ ในเขตกรุงเทพมหานคร มีจำนวนทั้งสิ้น 139,500 คน ดังนั้น ผู้ศึกษาจึงกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตามหลักการแปรผันร่วมกันระหว่างขนาดของกลุ่มตัวอย่าง กับ ความคลาดเคลื่อนที่เกิดขึ้นจากกลุ่มตัวอย่างตามหลักสูตรของ Taro Yamane ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวนทั้งสิ้น 280 คน โดยในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้ศึกษาได้ใช้วิธีการการสุ่มตัวอย่างแบบผสม (Mixed Sampling) ซึ่งจะมีขั้นตอนต่าง ๆ ตามรายละเอียดต่อไปนี้

1. การสุ่มตัวอย่างสำหรับชุมชนกองทุนหมู่บ้านฯ ที่เป็นชาวไทยพุทธ

ขั้นตอนที่ 1 ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบระดับชั้น (Stratified Sampling) โดยผู้วิจัยได้ทำการกำหนดกลุ่มชุมชนกองทุนหมู่บ้าน ฯ ในการเก็บข้อมูลโดยแบ่งเขตของชุมชนกองทุนหมู่บ้าน ฯ ตามการแบ่งเขตของสำนักงานปลัดกรุงเทพมหานคร ซึ่งจัดแบ่งเขตทั้ง 50 สำนักงานเขตออกเป็น 3 ระดับชั้น ตามที่ตั้งของพื้นที่⁴ ได้แก่

⁴สำนักงานปลัดกรุงเทพมหานคร, <<http://www.bma.go.th/info/>>, ธันวาคม 2548.

เขตชั้นใน ประกอบด้วย 21 เขตปกครองได้แบ่งกลุ่มชุมชนระดับดีเด่นและปกติ-ปรับปรุง มีดังนี้

ตารางที่ 3.1
แสดงการแบ่งเขตของสำนักปลัดกรุงเทพมหานคร เขตชั้นใน

รายชื่อเขต	จำนวนชุมชน ระดับดีเด่น	จำนวนชุมชนระดับ ปกติ-ปรับปรุง
1 พระนคร	2	5
2 ป้อมปราบศัตรูพ่าย	0	6
3 สัมพันธวงศ์	0	0
4 ปทุมวัน	0	2
5 บางรัก	0	2
6 ยานนาวา	0	10
7 สาทร	0	5
8 บางคอแหลม	0	4
9 ดุสิต	1	25
10 บางซื่อ	0	15
11 พญาไท	0	3
12 ราชเทวี	0	15
13 ห้วยขวาง	0	13
14 คลองเตย	1	20
15 จตุจักร	4	10
16 ธนบุรี	0	31
17 คลองสาน	0	9
18 บางกอกน้อย	2	19
19 บางกอกใหญ่	0	22
20 ดินแดง	2	29
21 วัฒนา	0	8
รวม	12	253

เขตชั้นกลาง ประกอบด้วย 18 เขตปกครอง ได้แบ่งกลุ่มชุมชนระดับดีเด่นและปกติ-ปรับปรุง มีดังนี้

ตารางที่ 3.2

แสดงการแบ่งเขตของสำนักปลัดกรุงเทพมหานคร เขตชั้นกลาง

รายชื่อเขต	จำนวนชุมชน ระดับดีเด่น	จำนวนชุมชนระดับ ปกติ-ปรับปรุง
1 พระโขนง	0	20
2 ประเวศ	0	14
3 บางเขน	0	18
4 บางกะปิ	5	9
5 ลาดพร้าว	0	4
6 บึงกุ่ม	0	8
7 บางพลัด	4	11
8 ภาษีเจริญ	3	26
9 จอมทอง	5	30
10 ราษฎร์บูรณะ	5	3
11 สวนหลวง	3	13
12 บางนา	4	17
13 ทุ่งครุ	0	14
14 บางแค	2	26
15 วังทองหลาง	2	8
16 คันนายาว	0	10
17 สะพานสูง	0	15
18 สายไหม	3	23
รวม	36	269

เขตชั้นนอก ประกอบด้วย 11 เขตปกครองได้แบ่งกลุ่มชุมชนระดับดีเด่นและปกติ-ปรับปรุง มีดังนี้

ตารางที่ 3.2
แสดงการแบ่งเขตของสำนักปลัดกรุงเทพมหานคร เขตชั้นนอก

รายชื่อเขต	จำนวนชุมชน ระดับดีเด่น	จำนวนชุมชนระดับ ปกติ-ปรับปรุง
1 มีนบุรี	8	28
2 ดอนเมือง	2	7
3 หนองจอก	3	80
4 ลาดกระบัง	2	35
5 คลองสามวา	7	51
6 หนองแขม	4	22
7 บางขุนเทียน	2	34
8 หลักสี่	11	19
9 คลองสามวา	0	24
10 บางบอน	0	4
11 ทวีวัฒนา	0	15
รวม	39	319

เนื่องจากนโยบายของ กองทุนหมู่บ้าน ฯ ในแต่ละชุมชนมีหลักการปฏิบัติตามแนวทางหรือนโยบายต่าง ๆ ใกล้เคียงกัน จึงกำหนดคัดเลือกชุมชนระดับดีเด่นมาประมาณ 5 % ของชุมชนดีเด่นทั้งหมด คิดเป็นจำนวนชุมชนที่จะศึกษา คือ 4 ชุมชน จาก 87 ชุมชน ของชุมชนระดับดีเด่น โดยกำหนดอัตราส่วนในกลุ่มตัวอย่างระหว่างชาวไทยพุทธ 3 ชุมชน และชาวไทยมุสลิม จำนวน 1 ชุมชน ตามกำหนดในอัตราส่วนการแบ่งประชากรระหว่าง ชาวไทยพุทธ และชาวไทยมุสลิม เป็นอัตราส่วน 3: 1 โดยชาวไทยพุทธมีจำนวนประชากร 95.82 % และชาวมุสลิมเป็นมีจำนวนประชากร 4.18 % ซึ่งถือว่าจำนวนชาวมุสลิมมีจำนวนน้อยมากเมื่อเปรียบเทียบกับจำนวนชาวไทยพุทธ ทั้งนี้เพื่อการเก็บตัวอย่างให้มีความกระจายอย่างเท่าเทียมกัน และเหมาะสมกับสัดส่วน

ประชากร โดยจำนวนประชากรที่ศึกษาในชุมชนระดับดีเด่นมี 140 คน เป็นชาวไทยพุทธ จำนวน 90 คน และชาวไทยมุสลิมจำนวน 50 คน

ชุมชนระดับปกติ – ปรับปรุง จำนวน 8 ชุมชน เนื่องจากจำนวนชุมชนที่อยู่ในระดับปกติ – ปรับปรุง มีจำนวนมากกว่าชุมชนดีเด่นมาก (ระดับดีเด่น มีจำนวน 87 ชุมชน คิดเป็น 9.36 % และระดับปกติ - ปรับปรุง มีจำนวน 843 ชุมชน คิดเป็น 90.64 %) ทั้งนี้เพื่อการเก็บตัวอย่างให้มีความกระจายอย่างเท่าเทียมกัน และเหมาะสมกับสัดส่วนประชากร จึงกำหนดกลุ่มตัวอย่างชุมชนระดับปกติ – ปรับปรุง ศึกษาเป็น 2 เท่าของชุมชนระดับดีเด่น และกำหนดอัตราส่วนการแบ่งประชากรระหว่าง ชาวไทยพุทธ และชาวมุสลิม เป็นอัตราส่วน 3: 1

และเนื่องจากกลุ่มชุมชนระดับดีเด่นมีจำนวนน้อยกว่าชุมชนปกติ-ปรับปรุง อยู่มาก และจำนวนชาวไทยพุทธ มีจำนวนมากกว่าชาวมุสลิม อยู่มาก จึงได้กำหนดขั้นตอนและจำนวนการเก็บข้อมูลกลุ่มตัวอย่างเพื่อให้มีความกระจายอย่างเท่าเทียมกัน และเหมาะสมกับสัดส่วน ประชากร ผู้วิจัยจึงสุ่มกลุ่มตัวอย่างชุมชนระดับดีเด่นที่จะศึกษาเป็นชาวไทยพุทธ 3 ชุมชน ซึ่งจัดเป็นสัดส่วนได้ดังนี้

- ชุมชนชั้นใน วิจัยกลุ่มตัวอย่างจำนวน 1 เขต (1 ชุมชน) จากจำนวน 6 เขต
 - ชุมชนชั้นกลาง วิจัยกลุ่มตัวอย่างจำนวน 1 เขต (1 ชุมชน) จากจำนวน 10 เขต
 - ชุมชนชั้นนอก วิจัยกลุ่มตัวอย่างจำนวน 1 เขต (1 ชุมชน) จากจำนวน 8 เขต
- ชุมชนชาวไทยพุทธ ระดับปกติ-ปรับปรุง จำนวน 6 ชุมชน ซึ่งจัดเป็นสัดส่วนได้ดังนี้
- ชุมชนชั้นใน วิจัยกลุ่มตัวอย่างจำนวน 2 เขต (2 ชุมชน) จากจำนวน 20 เขต
 - ชุมชนชั้นกลาง วิจัยกลุ่มตัวอย่างจำนวน 2 เขต (2 ชุมชน) จากจำนวน 16 เขต
 - ชุมชนชั้นนอก วิจัยกลุ่มตัวอย่างจำนวน 2 เขต (2 ชุมชน) จากจำนวน 11 เขต

ขั้นตอนที่ 2 ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) การเลือกตัวอย่างเขตการปกครองในแต่ละเขตใช้วิธีการจับฉลากชุมชนระดับดีเด่นของชุมชนกองทุนหมู่บ้านฯ เลือกตัวแทนกลุ่มแต่ละเขต เมื่อได้เขตที่เป็นกลุ่มตัวอย่างแล้ว จากนั้นก็จับฉลากเพื่อเลือกชุมชนกลุ่มตัวอย่างในเขตนั้น ๆ ตามสัดส่วนที่กำหนดในแต่ละเขต ดังนี้

1. ตัวแทนเขตชั้นใน ได้แก่ จตุจักร บางซื่อ ห้วยขวาง

ชุมชนระดับดีเด่น จำนวน 1 เขต (1 ชุมชน) คือ จตุจักร (ชุมชนวังหิน)

ชุมชนระดับปกติ-ปรับปรุง จำนวน 2 เขต (2 ชุมชน) คือ บางซื่อ (ชุมชนพระราม 6) และ ห้วยขวาง (ชุมชนบึงพระราม 9 พัฒนา)

2. ตัวแทนเขตชั้นกลาง 3 เขต ได้แก่ บางกะปิ ลาดพร้าว พระโขนง

ชุมชนระดับดีเด่น จำนวน 1 เขต (1 ชุมชน) คือ บางกะปิ (ชุมชนสุขสันต์ 26)

ชุมชนระดับปกติ – ปรับปรุง จำนวน 2 เขต (2 ชุมชน) คือ ลาดพร้าว (ชุมชนสุขทรัพย์) และ พระโขนง (ชุมชนหลังวัดบุญรอด)

3. ตัวแทนเขตชั้นนอก 3 เขต ได้แก่ หลักสี่ ดอนเมือง บางบอน

ชุมชนระดับดีเด่น จำนวน 1 เขต (1 ชุมชน) คือ หลักสี่ (เคหะชุมชนทุ่งสองห้อง 320)

ชุมชนระดับปกติ – ปรับปรุง จำนวน 2 เขต (2 ชุมชน) คือ ดอนเมือง (ชุมชนพรหมสัมฤทธิ์) และ บางบอน (ชุมชนวัดน้อย)

ขั้นตอนที่ 3 จากการที่ผู้ศึกษาได้ทำการเลือกกลุ่มตัวอย่างตามเขตและชุมชนกองทุนหมู่บ้านฯ ด้วยวิธีการสุ่มแบบจับฉลากจนกลุ่มได้ชุมชนตัวอย่างที่ศึกษา จากนั้นผู้ศึกษาได้ใช้วิธีการเก็บข้อมูลตามเขตต่าง ๆ ที่อยู่ในพื้นที่ที่กำหนด โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบไม่ใช้ความน่าจะเป็น (Non Probability) แบบตรงตามชนิด (Typical Sampling) เพื่อสอบถามคัดเลือกเฉพาะกลุ่มผู้รับชมรายการ “ชีวิตที่พอเพียง” มาแล้ว 3 เดือนขึ้นไป (จำนวน 12 ครั้งขึ้นไป) สำหรับการรวบรวมข้อมูลและกลุ่มตัวอย่างกระจายไปตามเขตพื้นที่ที่กำหนด เพื่อให้ได้ข้อมูลทั้งสิ้น 180 คน

2. การสุ่มตัวอย่าง สำหรับชุมชนกองทุนหมู่บ้านฯ ที่เป็นชาวไทยมุสลิม

ขั้นตอนที่ 1 ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่มหรือพื้นที่ (Cluster Random Sampling) โดยผู้วิจัยได้ทำการกำหนดกลุ่มชุมชนกองทุนหมู่บ้านฯ ในการเก็บข้อมูลโดยแบ่งพื้นที่ที่เป็นชุมชนเขตมุสลิม ในกรุงเทพมหานคร ซึ่งจากข้อมูลของชุมชนกองทุนหมู่บ้านฯ ชุมชนที่เป็นมุสลิมส่วนมากจะมีอยู่ในเขตหนองจอก มีนบุรี เพื่อการเก็บข้อมูลและการสอบถามที่ถูกต้องถึงการดำเนินนโยบายบริหารกองทุนหมู่บ้านฯ ตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง โดยทั่วไปการบริการตามนโยบายของกองทุนฯจะมีความคล้ายคลึงกันในทุกชุมชนแตกต่างกันตรงด้านการจัดการ และข้อแตกต่างกันอีกประการหนึ่งของชุมชนชาวพุทธและชุมชนชาวมุสลิม คือ ธนาคารชุมชนของชาวพุทธจะดำเนินการตามปกติ คือ มีดอกเบี้ยได้ แต่เขตพื้นที่ชุมชนมุสลิมจะมีดอกเบี้ยไม่ได้ โดยมีรายละเอียดเกี่ยวกับจำนวนของชุมชนระดับดีเด่น และระดับปกติ-ปรับปรุงดังนี้

ตารางที่ 3.4

แสดงรายละเอียดเกี่ยวกับจำนวนของชุมชนระดับดีเด่น และระดับปกติ-ปรับปรุง

รายชื่อเขต	จำนวนชุมชนระดับดีเด่น	จำนวนชุมชนระดับปกติ-ปรับปรุง
1 มีนบุรี	8	28
2 หนองจอก	3	80
รวม	11	108

ขั้นตอนที่ 2 ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) การเลือกตัวอย่างเขตการปกครองในแต่ละเขตใช้วิธีการจับฉลากชุมชนระดับดีเด่นของชุมชนกองทุนหมู่บ้านฯ เลือกตัวแทนกลุ่มแต่ละเขต เมื่อได้เขตที่เป็นกลุ่มตัวอย่างแล้ว จากนั้นก็จับฉลากเพื่อเลือกชุมชนกลุ่มตัวอย่างในเขตนั้น ๆ ตามสัดส่วนที่กำหนดในแต่ละเขต โดยกำหนดคัดเลือกชุมชนระดับปกติ-ปรับปรุง เป็นจำนวน 2 เท่าของชุมชนระดับดีเด่น เนื่องจากชุมชนระดับปกติ-ปรับปรุงมีมากกว่าชุมชนระดับดีเด่น อยู่มาก และด้วยจำนวนกลุ่มชุมชนที่เป็นชาวไทยพุทธมีมากกว่ากลุ่มชุมชนชาวมุสลิมอยู่มาก จึงกำหนดอัตราส่วนการแบ่งประชากรระหว่าง ชาวไทยพุทธ และชาวมุสลิม เป็นอัตราส่วน 3: 1 ทั้งนี้เพื่อการเก็บตัวอย่างให้มีความกระจายอย่างเท่าเทียมกัน และเหมาะสมกับสัดส่วนประชากร โดยในที่นี้จึงได้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นชุมชนชาวมุสลิมระดับดีเด่น 1 ชุมชน จำนวนประชากรศึกษา 50 คน และกลุ่มชุมชนชาวมุสลิมระดับปกติ-ปรับปรุง 2 ชุมชน จำนวนประชากรศึกษา 50 คน ดังรายละเอียดตามนี้

ตัวแทนเขตชุมชนชาวอิสลาม ที่เลือกมา ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่มหรือพื้นที่ (Cluster Random Sampling) คือ หนองจอก มีนบุรี

- ชุมชนระดับดีเด่น จำนวน 1 เขต (1 ชุมชน) คือ มีนบุรี (ชุมชนอัปดุลเลาะ)
- ชุมชนระดับปกติ – ปรับปรุง จำนวน 2 เขต (2 ชุมชน) คือ มีนบุรี (ชุมชนอัลฮูดา) และหนองจอก (ชุมชน คอยรุตดีกวา)

ขั้นตอนที่ 3 จากการที่ผู้ศึกษาได้ทำการเลือกกลุ่มตัวอย่างตามเขตและชุมชนกองทุนหมู่บ้านฯ ด้วยวิธีการสุ่มแบบจับฉลากจนกลุ่มชุมชนตัวอย่างที่ศึกษา จากนั้นผู้ศึกษาได้ใช้วิธีการเก็บข้อมูลตามเขตต่าง ๆ ที่อยู่ในพื้นที่ที่กำหนด โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบไม่ใช้ความน่าจะเป็น (Non Probability) แบบตรงตามชนิด (Typical Sampling) เพื่อสอบถามคัดเลือกเฉพาะ

กลุ่มผู้รับชมรายการ “ชีวิตที่พอเพียง” มาแล้ว 3 เดือนขึ้นไป (จำนวน 12 ครั้งขึ้นไป) สำหรับการรวบรวมข้อมูลและกลุ่มตัวอย่างกระจายไปตามเขตพื้นที่ที่กำหนด เพื่อให้ได้ข้อมูลทั้งสิ้น 100 คน

จากการใช้วิธีสุ่มกลุ่มตัวอย่างประชากรที่จะศึกษา ทั้งชาวไทยพุทธ และชาวไทยมุสลิม ดังจะแสดงรายละเอียดกลุ่มตัวอย่างที่ได้มา ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 3.5
แสดงพื้นที่ที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มกองทุนฯ	ระดับดีเด่น	จำนวน	ระดับปกติ+ปรับปรุง	จำนวน
1. ชาวไทยพุทธ	ชุมชนวังหิน (เขตจตุจักร)	30 คน	ชุมชนพระราม 6 (บางซื่อ)	15 คน
	ชุมชนสุขสันต์ 26 (เขตบางกะปิ)	30 คน	ชุมชนบึงพระราม 9 พัฒนา (ห้วยขวาง)	15 คน
	เคหะชุมชนทุ่งสองห้อง 320 (เขตหลักสี่)	30 คน	ชุมชนสุขทรัพย์ (ลาดพร้าว)	15 คน
			ชุมชนหลังวัดบุญรอด (พระโขนง)	15 คน
			ชุมชนพรหมสัมฤทธิ์ (ดอนเมือง)	15 คน
			ชุมชนวัดน้อย (บางบอน)	15 คน
	รวม	90	รวม	90
รวมกลุ่มชาวไทยพุทธ		180 คน		
2. ชาวไทยมุสลิม	ชุมชนอับดุลเลาะ (มีนบุรี)	50 คน	ชุมชนอัลฮูดา (มีนบุรี)	25 คน
			ชุมชนคอยรุดดี๊กว่า (หนองจอก)	25 คน
	รวม	50	รวม	50
รวมกลุ่มชาวไทยมุสลิม		100 คน		
รวมประชากรทั้งสิ้น		280 คน		

2. การวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative research) จากวิธีการกำหนดการสุ่มตัวอย่าง พื้นที่ที่ทำการศึกษาในการวิจัยเชิงปริมาณได้ทำการศึกษากลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 12 เขตชุมชน คือ ชุมชนชาวไทยพุทธ จำนวน 9 ชุมชน และชุมชนชาวมุสลิม จำนวน 3 ชุมชน โดยจะสัมภาษณ์เจาะลึก (In-depth Interview) ผู้นำชุมชนหรือตัวแทนชุมชนละ 1 คน ในเขตชุมชนที่ศึกษาข้อมูลเชิงปริมาณแล้ว รวมทั้งสิ้นจำนวน 12 คน และเพื่อเป็นการยืนยันและเป็นข้อมูลเสริมเพิ่มเติม ข้อมูลการศึกษาเชิงปริมาณ ว่ากลุ่มตัวอย่างผู้รับสาร (Receiver) มีความรู้ ทักษะ และพฤติกรรมในเรื่องเศรษฐกิจพอเพียง ภายหลังการเปิดรับชมรายการโทรทัศน์ “ชีวิตที่พอเพียง” อย่างไร โดยกลุ่มตัวอย่างต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

2.1 กลุ่มตัวอย่างเป็นประธานหรือผู้นำกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติที่อาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร

2.2 กลุ่มตัวอย่างต้องมีการรับชมรายการโทรทัศน์ “ชีวิตที่พอเพียง” มาแล้ว 3 เดือนขึ้นไป (12 ครั้งขึ้นไป)

ตารางที่ 3.6

แสดงวิธีการกำหนดกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้รับสาร

กลุ่มตัวอย่าง	จำนวนตัวอย่าง
1. กลุ่มตัวอย่างชาวไทยพุทธ	9
2. กลุ่มตัวอย่างชาวไทยมุสลิม	3
รวม	12

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. การวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมในรูปแบบการวิจัยครั้งนี้ คือแบบสอบถาม (Questionnaire) ประกอบด้วยคำถามปลายปิดและคำถามปลายเปิด (Closed-Ended Question) เพื่อรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะทางประชากรศาสตร์ ความรู้ ทักษะ รวมถึงพฤติกรรมการปฏิบัติในเรื่องหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ภายหลังการเปิดรับชมรายการโทรทัศน์ “ชีวิตที่พอเพียง” ซึ่งจากข้อมูลดังกล่าวผู้ศึกษาจึงได้ออกแบบแบบสอบถามเพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล สามารถแบ่งเป็น 5 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป เป็นคำถามเกี่ยวกับลักษณะทางประชากรศาสตร์ ซึ่งเป็นข้อมูลส่วนบุคคลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างที่ประชากรชาวไทยพุทธและชาวไทยมุสลิมที่มีภูมิลำเนาและอาศัยอยู่ในกรุงเทพฯ ได้แก่ คำถามเกี่ยวกับเพศ อายุ ศาสนา ระดับการศึกษา และกลุ่มชุมชน ซึ่งต้องมีการเปิดรับชมรายการโทรทัศน์ ระยะเวลาไม่ต่ำกว่า 3 เดือน (12 ครั้งขึ้นไป)

ส่วนที่ 2 การเปิดรับชมรายการโทรทัศน์ “ชีวิตที่พอเพียง” เป็นคำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมในการเปิดรับชมรายการโทรทัศน์ “ชีวิตที่พอเพียง” ว่ามีบ่อยครั้งเพียงใด โดยการวัดดังกล่าวนี้ สามารถกำหนดเกณฑ์เพื่อการให้คะแนนได้ดังนี้

การเปิดรับชมรายการ	ระดับคะแนน
เป็นประจำ	4
บ่อยครั้ง	3
บางครั้ง	2
นาน ๆ ครั้ง	1

จากนั้นผู้วิจัยได้นำค่าเฉลี่ยมาบรรยายลักษณะตัวแปรข้างต้น โดยจัดเกณฑ์เป็น 4 ระดับ ดังนี้

$$= \frac{\text{จำนวนคะแนนสูงสุด} - \text{จำนวนคะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนค่าคะแนนทั้งหมด}}$$

$$= \frac{4 - 1}{4} = 0.75$$

จากนั้นจึงได้เกณฑ์ค่าเฉลี่ยในการแบ่งความถี่ในการรับชมรายการในด้านเนื้อหา รายการ และการดำเนินรายการ เป็น 4 ระดับ ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 3.26 - 4.00 ถือว่ามีพฤติกรรมในการเปิดรับชมรายการในระดับสูงมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51 - 3.25 ถือว่ามีพฤติกรรมในการเปิดรับชมรายการในระดับสูง

ค่าเฉลี่ย 1.76 - 2.50 ถือว่ามีพฤติกรรมในการเปิดรับชมรายการในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1 - 1.75 ถือว่ามีพฤติกรรมในการเปิดรับชมรายการในระดับต่ำ

ส่วนที่ 3 ความรู้เรื่องเศรษฐกิจพอเพียงจากการรับชมรายการโทรทัศน์ “ชีวิตที่พอเพียง” เป็นคำถามเพื่อวัดความรู้ รวมถึงความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงหลังชมรายการโทรทัศน์ “ชีวิตที่พอเพียง” ว่าได้รับความรู้ ความเข้าใจ ที่ถูกต้องมากน้อยเพียงใด ซึ่งผู้ศึกษาได้กำหนดคะแนนจากแบบสอบถาม ด้วยวิธีการแจกแจงเกณฑ์คะแนนเพื่อจัดระดับคะแนนความรู้ไว้ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 3.7
แสดงเกณฑ์คะแนนเพื่อจัดระดับคะแนนความรู้

ระดับความรู้	ระดับคะแนนเฉลี่ย
ระดับความรู้ต่ำ	0 - 3.33
ระดับความรู้ปานกลาง	3.34 – 6.67
ระดับความรู้สูง	6.68 - 10
คะแนนเต็ม	10

ส่วนที่ 4 ทักษะการวิเคราะห์เศรษฐกิจพอเพียงจากการรับชมรายการโทรทัศน์ “ชีวิตที่พอเพียง” เป็นคำถามเพื่อใช้วัดทัศนคติที่เกิดขึ้น โดยทัศนคติที่จะวัดจากผู้รับสาร ภายหลังที่ได้รับชมรายการ “ชีวิตที่พอเพียง” ในเรื่องเกี่ยวกับแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงในการใช้หลักการบริหารจัดการของกองทุน หมู่บ้าน ฯ เพื่อชุมชนสามารถพึ่งพาตนเองได้ แบบสอบถามในเรื่องความคิดเห็นจะมีข้อความที่เป็นทั้งเชิงบวกและเชิงลบคละกันไป เป็นข้อความสั้น ๆ สามารถเข้าใจได้ง่าย การวัดกระทำโดยการนำคะแนนที่ได้จากการวัดทัศนคติของแต่ละคนมาหาค่าเฉลี่ย โดยให้เลือกตอบ 5 ระดับ คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง, เห็นด้วยมาก, เห็นด้วยปานกลาง, ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

ตารางที่ 3.8
แสดงเกณฑ์คะแนนเพื่อวัดระดับทัศนคติ

ระดับทัศนคติ	ระดับคะแนน
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	5
เห็นด้วยมาก	4
เห็นด้วยปานกลาง	3
ไม่เห็นด้วย	2
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1

จากนั้นผู้วิจัยได้นำค่าเฉลี่ยมาบรรยายลักษณะตัวแปรข้างต้น โดยจัดเกณฑ์เป็น 5 ระดับ ดังนี้

$$= \frac{\text{จำนวนคะแนนสูงสุด} - \text{จำนวนคะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนค่าคะแนนทั้งหมด}}$$

$$= \frac{5 - 1}{5} = 0.80$$

จากนั้นจึงได้เกณฑ์ค่าเฉลี่ยในการแบ่งทัศนคติที่มีต่อรายการในด้านเนื้อหารายการ และการดำเนินรายการ เป็น 5 ระดับ ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.21 - 5.00 ถือว่ามีทัศนคติที่ดีมาก

ค่าเฉลี่ย 3.41 - 4.20 ถือว่ามีทัศนคติที่ดี

ค่าเฉลี่ย 2.61 - 3.40 ถือว่ามีทัศนคติปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.81 - 2.60 ถือว่ามีทัศนคติที่ไม่ดี

ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.80 ถือว่ามีทัศนคติที่ไม่ดีมาก

ส่วนที่ 5 พฤติกรรมการปฏิบัติตนเรื่องเศรษฐกิจพอเพียงจากการรับชมรายการโทรทัศน์ “ชีวิตที่พอเพียง”

เป็นคำถามที่วัดถึงการดำเนินการตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงเมื่อได้รับชมรายการโทรทัศน์ “ชีวิตที่พอเพียง” โดยให้สมาชิกในกองทุนหมู่บ้าน ฯ เลือกตอบแบบสอบถาม โดยแบ่งการปฏิบัติออกเป็น 5 ระดับ คือ บ่อยมากที่สุด บ่อยมาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

ตารางที่ 3.9

แสดงเกณฑ์คะแนนเพื่อวัดระดับพฤติกรรมการปฏิบัติ

ระดับการปฏิบัติ	ระดับคะแนน
บ่อยมากที่สุด	5
บ่อยมาก	4
ปานกลาง	3
น้อย	2
น้อยที่สุด	1

จากนั้นจึงได้เกณฑ์ค่าเฉลี่ยในพฤติกรรมกาปฏิบัติตนภายหลังที่มีการชมรายการโทรทัศน์ “ชีวิตที่พอเพียง” ในด้านเนื้อหารายการ และการดำเนินรายการ เป็น 5 ระดับ ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.21 - 5.00 ถือว่ามีการปฏิบัติในระดับที่บ่อยมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.41 - 4.20 ถือว่ามีการปฏิบัติในระดับที่บ่อยมาก

ค่าเฉลี่ย 2.61 - 3.40 ถือว่ามีการปฏิบัติในระดับที่ปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.81 - 2.60 ถือว่ามีการปฏิบัติในระดับที่น้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.80 ถือว่ามีการปฏิบัติในระดับที่น้อยที่สุด

2. การวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative research) ใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ ด้วยวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์เจาะลึก (In- depth Interview) เป็นรายบุคคล จากกลุ่มตัวอย่างคือ ผู้รับสารที่เป็นประธานกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติในเขตกรุงเทพมหานคร ที่เป็นชาวไทยพุทธและชาวไทยมุสลิม เพื่อรวบรวมข้อมูลในเชิงลึก โดยที่เน้นในเรื่อง ความรู้ ทศนคติ และพฤติกรรมที่เกิดขึ้นของผู้รับสาร โดยเครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมมีดังนี้

2.1 ผู้ดำเนินการสนทนากลุ่ม (Moderator) ในการสนทนาด้วยการสัมภาษณ์เจาะลึกเป็นรายบุคคลแต่ละครั้งนั้น ผู้ศึกษาจะทำหน้าที่ในการดำเนินการสนทนาและทำการถามคำถามด้วยตนเองเป็นหลัก โดยข้อคำถามมาจากการที่ได้มีการกำหนดไว้เพื่อเป็นแนวทางในการสนทนา (Discussion Guide) ในเบื้องต้น

2.2 แนวคำถามสำหรับการสัมภาษณ์เจาะลึก (In- depth Interview)

- การสร้างแนวคำถาม ในส่วนของแนวคำถามสำหรับผู้รับสาร ผู้ศึกษาได้สร้างแนวคำถามในการสัมภาษณ์เจาะลึกขึ้น จากเนื้อหารายการโทรทัศน์ “ชีวิตพอเพียง” ที่มีการสอดแทรกเนื้อหาการบริหารการจัดการกองทุนหมู่บ้านฯ ตามหลักแนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และคาดว่าผู้รับสารน่าจะเกิดความรู้ ทศนคติ และพฤติกรรมใดตามมาบ้างเป็นหลักที่นำไปสู่การประยุกต์ปรับใช้กับชุมชนของตนเอง ซึ่งจะมีการสัมภาษณ์ผู้รับสารที่เป็นแกนนำกองทุนหมู่บ้านฯ ออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มชาวไทยพุทธและกลุ่มชาวไทยมุสลิม

- การทดสอบความน่าเชื่อถือของแนวคำถาม ผู้ศึกษาได้นำแนวคำถามสำหรับการสัมภาษณ์เจาะลึก ให้อาจารย์ที่ปรึกษา รวมถึงคณะกรรมการวิทยานิพนธ์ตรวจสอบเพื่อแก้ไขข้อผิดพลาด พร้อมทั้งนำแนวคำถามดังกล่าวทำการทดสอบกับกลุ่มที่มีความใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างก่อนทำการเก็บข้อมูลจริง (Pre -test) เพื่อให้แนวคำถามที่สร้างขึ้นมาสามารถใช้ได้จริงกับกลุ่มตัวอย่าง

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

เมื่อทดสอบเครื่องมือแล้วผู้ศึกษาจะนำแบบสอบถามที่แก้ไขเรียบร้อยแล้ว ไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากประชากรที่ได้เลือกตัวอย่างไว้แล้วดังนี้

1. การวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ผู้ศึกษาได้ทำการแบ่งกลุ่มตัวอย่างตามวิธีการดังที่กล่าวมาข้างต้น เพื่อแจกแบบสอบถามด้วยตนเองจำนวน 280 ชุด ตามวิธีการสุ่มตัวอย่าง คือ ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) จากการเลือกตัวอย่างเขตการปกครองในแต่ละเขต แล้วใช้วิธีการจับฉลากเลือกตัวแทนกลุ่มแต่ละเขตของชุมชนกองทุนหมู่บ้านฯ เป็นต้น โดยแบ่งเป็นประชาชนชาวไทยที่นับถือศาสนาพุทธ จำนวน 180 คน และประชาชนชาวไทยที่นับถือศาสนาอิสลาม จำนวน 100 คน หลังจากนั้นผู้ศึกษาจะนำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามทั้งหมดมาทำการวิเคราะห์เพื่อหาค่าทางสถิติ โดยนำข้อมูลเข้าประมวลผลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ SPSS (Statistical Package for the Social Sciences) เพื่อคำนวณค่าสถิติต่าง ๆ ที่กำหนดไว้ในงานวิจัย แล้วนำผลการคำนวณทางสถิติที่ได้มาเขียนเรียบเรียงและวิเคราะห์ เพื่อนำเสนอผลงานวิจัยต่อไป

2. การวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ผู้ศึกษาได้ทำการศึกษากลุ่มตัวอย่าง คือ กลุ่มผู้รับสารที่เป็นผู้นำชุมชนหรือตัวแทนชุมชนกองทุนหมู่บ้าน ฯ จำนวน 12 คน โดยการใช้การเก็บข้อมูลด้วยวิธีการสัมภาษณ์เจาะลึก (In-depth Interview) เป็นรายบุคคล หลังจากนั้นผู้ศึกษาจะนำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์มาทำการวิเคราะห์ข้อมูล (Data Analysis) ทั้งโดยการศึกษาหาความสัมพันธ์ การจัดกลุ่ม เป็นต้น แล้วนำข้อมูลไปเปรียบเทียบกับโครงสร้างของแนวคิดทฤษฎีและวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องที่นำมาเป็นกรอบทางการศึกษา

การทดสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. การวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) การวิจัยเชิงปริมาณมีเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือแบบสอบถามประกอบด้วย 5 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับลักษณะทางประชากรศาสตร์ ซึ่งเป็นข้อมูลส่วนบุคคลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ อายุ ศาสนา ระดับการศึกษา และกลุ่มชุมชน ซึ่งต้องมีการเปิดรับชมรายการโทรทัศน์ ระยะเวลาไม่ต่ำกว่า 3 เดือน (12 ครั้งขึ้นไป)

ส่วนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับพฤติกรรมในการเปิดรับชมรายการโทรทัศน์ “ชีวิตที่พอเพียง” ได้แก่ ระยะเวลาและความถี่ในการรับชมรายการ ว่ารับชมรายการมากน้อยเพียงใด และบ่อยครั้งแค่ไหน

ส่วนที่ 3 เป็นคำถามเพื่อใช้วัดความรู้ รวมถึงความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงหลังชมรายการโทรทัศน์ “ชีวิตที่พอเพียง” ว่าได้รับความรู้ ความเข้าใจ ที่ถูกต้องมากน้อยเพียงใด โดยผู้ศึกษาได้สร้างคำถามมาจากเนื้อหาที่นำเสนอในรายการ จำนวน 10 ข้อ โดยในส่วนนี้ผู้ศึกษาได้ทดสอบความเที่ยงตรง (Validity) โดยปรึกษากับที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และคณะกรรมการวิทยานิพนธ์ เพื่อพิจารณาถึงเนื้อหาและภาษาที่ใช้ (Content Validity) รวมทั้งโครงสร้างของแบบสอบถาม (Construct Validity) และความครบถ้วนของประเด็นคำถาม เพื่อขอคำแนะนำในการปรับปรุงแก้ไขให้ถูกต้องสมบูรณ์

ส่วนที่ 4 เป็นคำถามเพื่อใช้วัดทัศนคติที่เกิดขึ้น โดยทัศนคติที่จะวัดจากผู้รับสารภายหลังที่ได้รับชมรายการ “ชีวิตที่พอเพียง” ในเรื่องเกี่ยวกับแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงในการใช้หลักการบริหารจัดการของกองทุน หมู่บ้าน ฯ เพื่อชุมชนสามารถพึ่งพาตนเองได้ ซึ่งเป็นส่วนที่ผู้ศึกษาได้สร้างขึ้นเองโดยมีขั้นตอนดังนี้

4.1 ผู้ศึกษา ได้สร้างข้อคำถามจากแนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องในเรื่องของผลกระทบที่เกิดขึ้นกับผู้รับสารจากการได้รับชมรายการจากสื่อโทรทัศน์ โดยในขั้นตอนนี้ผู้ศึกษาได้ทดสอบความเที่ยงตรง (Validity) โดยปรึกษากับที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และคณะกรรมการวิทยานิพนธ์ เพื่อพิจารณาถึงเนื้อหาและภาษาที่ใช้ (Content Validity) รวมทั้งโครงสร้างของแบบสอบถาม (Construct Validity) และความครบถ้วนของประเด็นคำถาม เพื่อขอคำแนะนำในการปรับปรุงแก้ไขให้ถูกต้องสมบูรณ์ โดยได้คำถามที่ผ่านการทดสอบความเที่ยงตรง 10 ข้อ

4.2 เมื่อได้ข้อคำถามดังกล่าวผู้ศึกษาได้นำไปทดสอบก่อนใช้จริง (Pre -Test) กับกลุ่มคนที่มีความใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 ชุด เพื่อวัดค่าความเชื่อมั่น (Reliability) แล้วนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์มาตรวัดเป็นรายข้อ (Item Analysis) โดยใช้วิธีสัมประสิทธิ์อัลฟา (α - Coefficient) ของครอนบาค ซึ่งมีสูตร ดังนี้

$$\alpha = \frac{k}{k-1} \left(1 - \frac{\sum s_i^2}{s_i^2} \right)$$

เมื่อ	α	แทนค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น
		แทนจำนวนข้อของเครื่องมือวัด
	$\sum s_i^2$	แทนผลรวมของความแปรปรวนแต่ละข้อ
	s_i^2	แทนความแปรปรวนของคะแนนรวม

การทดสอบเพื่อวัดค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้วิธีสัมประสิทธิ์อัลฟา (α - Coefficient) ของครอนบาค หากพบว่า ค่าอัลฟา อยู่ระหว่าง 0.50 - 0.65 กล่าวได้ว่า มีความน่าเชื่อถือในระดับปานกลาง หากมีค่าตั้งแต่ 0.70 ขึ้นไป กล่าวได้ว่า มีค่าความน่าเชื่อถือในระดับค่อนข้างสูง ถ้าค่าอัลฟา ต่ำกว่า 0.50 กล่าวได้ว่า มีค่าความน่าเชื่อถือในระดับน้อย⁵

จากผลการทดสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.7 จึงถือได้ว่าแบบสอบถามส่วนนี้มีความน่าเชื่อถือในระดับค่อนข้างสูง

ส่วนที่ 5 เป็นคำถามที่วัดถึงการดำเนินการตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงเมื่อได้รับชมรายการโทรทัศน์ “ชีวิตที่พอเพียง” เช่น นำหลักเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการร่วมกับการจัดการกองทุนหมู่บ้าน ในด้านเอกสาร ด้านการอบรม การจัดประกอบอาชีพ ฯลฯ

แบบสอบถามนี้เป็นส่วนที่ผู้ศึกษาได้สร้างขึ้นเอง จากแนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องในเรื่องของผลกระทบที่เกิดขึ้นกับผู้รับสารจากได้รับข่าวสารจากสื่อมวลชน โดยในส่วนนี้ผู้ศึกษาได้ทดสอบความเที่ยงตรง (Validity) โดยปรึกษากับที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และคณะกรรมการวิทยานิพนธ์ เพื่อพิจารณาถึงเนื้อหาและภาษาที่ใช้ (Content Validity) รวมทั้งโครงสร้างของแบบสอบถาม (Content Validity) รวมทั้งโครงสร้างของแบบสอบถาม (Content Validity) และความครบถ้วนของประเด็นคำถาม เพื่อขอคำแนะนำในการปรับปรุงแก้ไขให้ถูกต้องสมบูรณ์ โดยได้คำถามที่ผ่านการทดสอบความเที่ยงตรง 10 ข้อ

2. การวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ผู้ศึกษาทำการทดสอบความเที่ยงตรง (Validity) และความเชื่อมั่น (Reliability) ของคำถามก่อนนำคำถามไปเก็บข้อมูลจริง โดยในการทดสอบความน่าเชื่อถือ ความเที่ยงตรง (Validity) ของแนวคำถาม ผู้ศึกษาได้นำแนวคำถามสำหรับการสัมภาษณ์เจาะลึกไปปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ คณะกรรมการวิทยานิพนธ์

⁵สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์, ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์, พิมพ์ครั้งที่ 12 (กรุงเทพมหานคร: ห้างหุ้นส่วนจำกัด สามลดา, 2546), น. 261.

และอาจารย์ผู้เชี่ยวชาญทางด้านสถิติเพื่อพิจารณาถึงเนื้อหาและภาษาที่ใช้ (Content Validity) รวมทั้งโครงสร้างของแบบสอบถาม (Construct Validity) เพื่อแก้ไขข้อผิดพลาด พร้อมทั้งนำแนวคำถามดังกล่าว ไปทำการทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างก่อนการเก็บข้อมูลจริง (Pre - test) เพื่อวัดความเชื่อมั่น (Reliability) เพื่อให้แนวคำถามที่สร้างขึ้นสามารถใช้ได้จริงกับกลุ่มตัวอย่าง

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล 2 ประเภท คือ

1. สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistic) ใช้ในการอธิบายลักษณะทางประชากรศาสตร์ ในรูปแบบร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) เพื่อใช้ในการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรในสมมติฐานต่าง ๆ คือ การวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย (Independence T-Test) การวิเคราะห์ความแปรปรวน (One-Way ANOVA) และสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Correlation) ดังนี้

ตารางที่ 3.10

สมมติฐานและสถิติที่ใช้การวิเคราะห์

สมมติฐาน	สถิติที่ใช้
<u>สมมติฐานที่ 1</u> ลักษณะประชากรศาสตร์ต่างกัน มีการเปิดรับชมรายการโทรทัศน์ “ชีวิตที่พอเพียง” แตกต่างกัน <u>สมมติฐานที่ 1.1</u> เพศที่แตกต่างกัน มีการเปิดรับชมรายการโทรทัศน์ “ชีวิตที่พอเพียง” แตกต่างกัน โดยมีสมมติฐานทางสถิติที่ 1.1 ดังนี้ H_0 : เพศที่แตกต่างกัน มีการเปิดรับชมรายการโทรทัศน์ “ชีวิตที่พอเพียง” ไม่แตกต่างกัน H_1 : เพศที่แตกต่างกัน มีการเปิดรับชมรายการโทรทัศน์ “ชีวิตที่พอเพียง” แตกต่างกัน	Independence T-Test

ตารางที่ 3.10 (ต่อ)

สมมติฐาน	สถิติที่ใช้
<u>สมมติฐานที่ 1.2</u> อายุที่แตกต่างกัน มีการเปิดรับชมรายการโทรทัศน์ “ชีวิตที่พอเพียง” แตกต่างกัน โดยมีสมมติฐานทางสถิติที่ 1.2 ดังนี้ H_0 : อายุที่แตกต่างกัน มีการเปิดรับชมรายการโทรทัศน์ “ชีวิตที่พอเพียง” ไม่แตกต่างกัน H_1 : อายุที่แตกต่างกัน อย่างน้อย 2 กลุ่ม มีการเปิดรับชมรายการโทรทัศน์ “ชีวิตที่พอเพียง” แตกต่างกัน	One-way ANOVA
<u>สมมติฐานที่ 1.3</u> ศาสนาที่แตกต่างกัน มีการเปิดรับชมรายการโทรทัศน์ “ชีวิตที่พอเพียง” แตกต่างกัน โดยมีสมมติฐานทางสถิติที่ 1.3 ดังนี้ H_0 : ศาสนาที่แตกต่างกัน มีการเปิดรับชมรายการโทรทัศน์ “ชีวิตที่พอเพียง” ไม่แตกต่างกัน H_1 : ศาสนาที่แตกต่างกัน มีการเปิดรับชมรายการโทรทัศน์ “ชีวิตที่พอเพียง” แตกต่างกัน	Independence T-Test
<u>สมมติฐานที่ 1.4</u> ระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน มีการเปิดรับชมรายการโทรทัศน์ “ชีวิตที่พอเพียง” แตกต่างกัน _โดยมีสมมติฐานทางสถิติที่ 1.4 ดังนี้ H_0 : ระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน มีการเปิดรับชมรายการโทรทัศน์ “ชีวิตที่พอเพียง” ไม่แตกต่างกัน H_1 : ระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน อย่างน้อย 2 ระดับ มีการเปิดรับชมรายการโทรทัศน์ “ชีวิตที่พอเพียง” แตกต่างกัน	One-way ANOVA
<u>สมมติฐานที่ 1.5</u> ระยะเวลาการเป็นสมาชิกกองทุนฯ ที่แตกต่างกัน มีการเปิดรับชมรายการโทรทัศน์ “ชีวิตที่พอเพียง” แตกต่างกัน โดยมีสมมติฐานทางสถิติที่ 1.5 ดังนี้ H_0 : ระยะเวลาการเป็นสมาชิกกองทุนฯ ที่แตกต่างกัน มีการเปิดรับชมรายการโทรทัศน์ “ชีวิตที่พอเพียง” ไม่แตกต่างกัน H_1 : ระยะเวลาการเป็นสมาชิกกองทุนฯ ที่แตกต่างกัน อย่างน้อย 2 กลุ่ม มีการเปิดรับชมรายการโทรทัศน์ “ชีวิตที่พอเพียง” แตกต่างกัน	One-way ANOVA

ตารางที่ 3.10 (ต่อ)

สมมติฐาน	สถิติที่ใช้
<u>สมมติฐานที่ 2</u> ลักษณะประชากรศาสตร์ต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง ภายหลังชมรายการโทรทัศน์ “ชีวิตที่พอเพียง” แตกต่างกัน <u>สมมติฐานที่ 2.1</u> เพศที่แตกต่างกันมีความรู้เกี่ยวกับแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง ภายหลังชมรายการโทรทัศน์ “ชีวิตที่พอเพียง” แตกต่างกัน โดยมีสมมติฐานทางสถิติที่ 2.1 ดังนี้ H_0 : เพศที่แตกต่างกันมีความรู้เกี่ยวกับแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง ภายหลังชมรายการโทรทัศน์ “ชีวิตที่พอเพียง” ไม่แตกต่างกัน H_1 : เพศที่แตกต่างกันมีความรู้เกี่ยวกับแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง ภายหลังชมรายการโทรทัศน์ “ชีวิตที่พอเพียง” แตกต่างกัน	Independence T-Test
<u>สมมติฐานที่ 2.2</u> อายุแตกต่างกันมีความรู้เกี่ยวกับแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง ภายหลังชมรายการโทรทัศน์ “ชีวิตที่พอเพียง” แตกต่างกัน โดยมีสมมติฐานทางสถิติที่ 2.2 ดังนี้ H_0 : อายุแตกต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง ภายหลังชมรายการโทรทัศน์ “ชีวิตที่พอเพียง” ไม่แตกต่างกัน H_1 : อายุแตกต่างกัน อย่างน้อย 2 กลุ่ม มีความรู้เกี่ยวกับแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง ภายหลังชมรายการโทรทัศน์ “ชีวิตที่พอเพียง” แตกต่างกัน	One-way ANOVA
<u>สมมติฐานที่ 2.3</u> ศาสนาแตกต่างกันมีความรู้เกี่ยวกับแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง ภายหลังชมรายการโทรทัศน์ “ชีวิตที่พอเพียง” แตกต่างกัน โดยมีสมมติฐานทางสถิติที่ 2.3 ดังนี้ H_0 : ศาสนาแตกต่างกันมีความรู้เกี่ยวกับแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง ภายหลังชมรายการโทรทัศน์ “ชีวิตที่พอเพียง” ไม่แตกต่างกัน H_1 : ศาสนาแตกต่างกันมีความรู้เกี่ยวกับแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง ภายหลังชมรายการโทรทัศน์ “ชีวิตที่พอเพียง” แตกต่างกัน	Independence T-Test

ตารางที่ 3.10 (ต่อ)

สมมติฐาน	สถิติที่ใช้
<u>สมมติฐานที่ 2.4</u> ระดับการศึกษาแตกต่างกันมีความรู้เกี่ยวกับแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง ภายหลังจากชมรายการโทรทัศน์ “ชีวิตที่พอเพียง” แตกต่างกัน โดยมีสมมติฐานทางสถิติที่ 2.4 ดังนี้ H_0 : ระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงภายหลังจากชมรายการโทรทัศน์ “ชีวิตที่พอเพียง” ไม่แตกต่างกัน H_1 : ระดับการศึกษาแตกต่างกัน อย่างน้อย 2 ระดับ มีความรู้เกี่ยวกับแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง ภายหลังจากชมรายการโทรทัศน์ “ชีวิตที่พอเพียง” แตกต่างกัน	One-way ANOVA
<u>สมมติฐานที่ 2.5</u> ระยะเวลาการเป็นสมาชิกกองทุนฯ แตกต่างกันมีความรู้เกี่ยวกับแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง ภายหลังจากชมรายการโทรทัศน์ “ชีวิตที่พอเพียง” แตกต่างกัน H_0 : ระยะเวลาการเป็นสมาชิกกองทุนฯ แตกต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงภายหลังจากชมรายการโทรทัศน์ “ชีวิตที่พอเพียง” ไม่แตกต่างกัน H_1 : ระยะเวลาการเป็นสมาชิกกองทุนฯ แตกต่างกันอย่างน้อย 2 กลุ่ม มีความรู้เกี่ยวกับแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง ภายหลังจากชมรายการโทรทัศน์ “ชีวิตที่พอเพียง” แตกต่างกัน	One-way ANOVA
<u>สมมติฐานที่ 3</u> ลักษณะประชากรศาสตร์ต่างกัน มีทัศนคติเกี่ยวกับแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง ภายหลังจากชมรายการโทรทัศน์ “ชีวิตที่พอเพียง” แตกต่างกัน <u>สมมติฐานที่ 3.1</u> เพศที่แตกต่างกันมีทัศนคติเกี่ยวกับแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงภายหลังจากชมรายการโทรทัศน์ “ชีวิตที่พอเพียง” แตกต่างกัน โดยมีสมมติฐานทางสถิติที่ 3.1 ดังนี้ H_0 : เพศที่แตกต่างกันมีทัศนคติเกี่ยวกับแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง ภายหลังจากชมรายการโทรทัศน์ “ชีวิตที่พอเพียง” ไม่แตกต่างกัน H_1 : เพศที่แตกต่างกันมีทัศนคติเกี่ยวกับแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง ภายหลังจากชมรายการโทรทัศน์ “ชีวิตที่พอเพียง” แตกต่างกัน	Independence T-Test

ตารางที่ 3.10 (ต่อ)

สมมติฐาน	สถิติที่ใช้
<u>สมมติฐานที่ 3.2</u> อายุที่แตกต่างกันมีทัศนคติเกี่ยวกับแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงภายหลังชมรายการโทรทัศน์ “ชีวิตที่พอเพียง” แตกต่างกัน โดยมีสมมติฐานทางสถิติที่ 3.2 ดังนี้ H_0 : อายุที่แตกต่างกัน มีทัศนคติเกี่ยวกับแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงภายหลังชมรายการโทรทัศน์ “ชีวิตที่พอเพียง” ไม่แตกต่างกัน H_1 : อายุที่แตกต่างกัน อย่างน้อย 2 กลุ่ม มีทัศนคติเกี่ยวกับแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง ภายหลังชมรายการโทรทัศน์ “ชีวิตที่พอเพียง” แตกต่างกัน	One-way ANOVA
<u>สมมติฐานที่ 3.3</u> ศาสนาที่แตกต่างกันมีทัศนคติเกี่ยวกับแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงภายหลังชมรายการโทรทัศน์ “ชีวิตที่พอเพียง” แตกต่างกัน โดยมีสมมติฐานทางสถิติที่ 3.3 ดังนี้ H_0 : ศาสนาที่แตกต่างกันมีทัศนคติเกี่ยวกับแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง ภายหลังชมรายการโทรทัศน์ “ชีวิตที่พอเพียง” ไม่แตกต่างกัน H_1 : ศาสนาที่แตกต่างกันมีทัศนคติเกี่ยวกับแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง ภายหลังชมรายการโทรทัศน์ “ชีวิตที่พอเพียง” แตกต่างกัน	Independence T-Test
<u>สมมติฐานที่ 3.4</u> ระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีทัศนคติเกี่ยวกับแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง ภายหลังชมรายการโทรทัศน์ “ชีวิตที่พอเพียง” แตกต่างกัน โดยมีสมมติฐานทางสถิติที่ 3.4 ดังนี้ H_0 : ระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน มีทัศนคติเกี่ยวกับแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง ภายหลังชมรายการโทรทัศน์ “ชีวิตที่พอเพียง” ไม่แตกต่างกัน H_1 : ระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน อย่างน้อย 2 ระดับ มีทัศนคติเกี่ยวกับแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง ภายหลังชมรายการโทรทัศน์ “ชีวิตที่พอเพียง” แตกต่างกัน	One-way ANOVA

ตารางที่ 3.10 (ต่อ)

สมมติฐาน	สถิติที่ใช้
<u>สมมติฐานที่ 3.5</u> ระยะเวลาการเป็นสมาชิกกองทุนฯ ที่แตกต่างกัน มีทัศนคติเกี่ยวกับแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง ภายหลังชมรายการโทรทัศน์ “ชีวิตที่พอเพียง” แตกต่างกัน โดยมีสมมติฐานทางสถิติที่ 3.5 ดังนี้ H_0 : ระยะเวลาการเป็นสมาชิกกองทุนฯ ที่แตกต่างกัน มีทัศนคติเกี่ยวกับแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง ภายหลังชมรายการโทรทัศน์ “ชีวิตที่พอเพียง” ไม่แตกต่างกัน H_1 : ระยะเวลาการเป็นสมาชิกกองทุนฯ ที่แตกต่างกัน อย่างน้อย 2 กลุ่ม มีที่พอเพียง” แตกต่างกัน	One-way ANOVA
<u>สมมติฐานที่ 4</u> ลักษณะประชากรศาสตร์ต่างกัน มีพฤติกรรมการปฏิบัติตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง ภายหลังชมรายการโทรทัศน์ “ชีวิตที่พอเพียง” แตกต่างกัน <u>สมมติฐานที่ 4.1</u> เพศที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการปฏิบัติตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง ภายหลังชมรายการโทรทัศน์ “ชีวิตที่พอเพียง” แตกต่างกัน โดยมีสมมติฐานทางสถิติที่ 4.1 ดังนี้ H_0 : เพศที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการปฏิบัติตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง ภายหลังชมรายการโทรทัศน์ “ชีวิตที่พอเพียง” ไม่แตกต่างกัน H_1 : เพศที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการปฏิบัติตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง ภายหลังชมรายการโทรทัศน์ “ชีวิตที่พอเพียง” แตกต่างกัน	Independence T-Test
<u>สมมติฐานที่ 4.2</u> อายุที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการปฏิบัติตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง ภายหลังชมรายการโทรทัศน์ “ชีวิตที่พอเพียง” แตกต่างกัน โดยมีสมมติฐานทางสถิติที่ 4.2 ดังนี้ H_0 : อายุที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการปฏิบัติตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง ภายหลังชมรายการโทรทัศน์ “ชีวิตที่พอเพียง” ไม่แตกต่างกัน H_1 : อายุที่แตกต่างกัน อย่างน้อย 2 กลุ่ม มีพฤติกรรมการปฏิบัติตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง ภายหลังชมรายการโทรทัศน์ “ชีวิตที่พอเพียง” แตกต่างกัน	One-way ANOVA

ตารางที่ 3.10 (ต่อ)

สมมติฐาน	สถิติที่ใช้
<u>สมมติฐานที่ 4.3</u> ศาสนาที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการปฏิบัติตนตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง ภายหลังชมรายการโทรทัศน์ “ชีวิตที่พอเพียง” แตกต่างกัน โดยมีสมมติฐานทางสถิติที่ 4.3 ดังนี้ H_0 : ศาสนาที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการปฏิบัติตนตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง ภายหลังชมรายการโทรทัศน์ “ชีวิตที่พอเพียง” ไม่แตกต่างกัน H_1 : ศาสนาที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการปฏิบัติตนตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง ภายหลังชมรายการโทรทัศน์ “ชีวิตที่พอเพียง” แตกต่างกัน	Independence T-Test
<u>สมมติฐานที่ 4.4</u> การศึกษาที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการปฏิบัติตนตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง ภายหลังชมรายการโทรทัศน์ “ชีวิตที่พอเพียง” แตกต่างกัน โดยมีสมมติฐานทางสถิติที่ 4.4 ดังนี้ H_0 : การศึกษาที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการปฏิบัติตนตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง ภายหลังชมรายการโทรทัศน์ “ชีวิตที่พอเพียง” ไม่แตกต่างกัน H_1 : การศึกษาที่แตกต่างกัน อย่างน้อย 2 ระดับ มีพฤติกรรมการปฏิบัติตนตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง ภายหลังชมรายการโทรทัศน์ “ชีวิตที่พอเพียง” แตกต่างกัน	One-way ANOVA
<u>สมมติฐานที่ 4.5</u> ระยะเวลาการเป็นสมาชิกกองทุนฯ ที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการปฏิบัติตนตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง ภายหลังชมรายการโทรทัศน์ “ชีวิตที่พอเพียง” แตกต่างกัน โดยมีสมมติฐานทางสถิติที่ 4.5 ดังนี้ H_0 : ระยะเวลาการเป็นสมาชิกกองทุนฯ ที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการปฏิบัติตนตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง ภายหลังชมรายการโทรทัศน์ “ชีวิตที่พอเพียง” ไม่แตกต่างกัน H_1 : ระยะเวลาการเป็นสมาชิกกองทุนฯ ที่แตกต่างกัน อย่างน้อย 2 กลุ่ม มีพฤติกรรมการปฏิบัติตนตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง ภายหลังชมรายการโทรทัศน์ “ชีวิตที่พอเพียง” แตกต่างกัน	One-way ANOVA

ตารางที่ 3.10 (ต่อ)

สมมติฐาน	สถิติที่ใช้
<u>สมมติฐานที่ 5</u> การเปิดรับชมรายการโทรทัศน์ “ชีวิตที่พอเพียง” ต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง แตกต่างกัน โดยมีสมมติฐานทางสถิติที่ 5 ดังนี้ H_0 : การเปิดรับชมรายการโทรทัศน์ “ชีวิตที่พอเพียง” ต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง ไม่แตกต่างกัน H_1 : การเปิดรับชมรายการโทรทัศน์ “ชีวิตที่พอเพียง” ต่างกัน อย่างน้อย 2 กลุ่ม มีความรู้เกี่ยวกับแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง แตกต่างกัน	One-way ANOVA
<u>สมมติฐานที่ 6</u> การเปิดรับชมรายการโทรทัศน์ “ชีวิตที่พอเพียง” ต่างกัน มีทัศนคติเกี่ยวกับแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง แตกต่างกัน โดยมีสมมติฐานทางสถิติที่ 6 คือ H_0 : การเปิดรับชมรายการโทรทัศน์ “ชีวิตที่พอเพียง” ต่างกัน มีทัศนคติต่อแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงไม่แตกต่างกัน H_1 : การเปิดรับชมรายการโทรทัศน์ “ชีวิตที่พอเพียง” ต่างกัน อย่างน้อย 2 กลุ่ม มีทัศนคติต่อแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงแตกต่างกัน	One-way ANOVA
<u>สมมติฐานที่ 7</u> การเปิดรับชมรายการโทรทัศน์ “ชีวิตที่พอเพียง” ต่างกัน มีพฤติกรรมปฏิบัติตนตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง แตกต่างกัน โดยมีสมมติฐานทางสถิติที่ 7 ดังนี้ H_0 : การเปิดรับชมรายการโทรทัศน์ “ชีวิตที่พอเพียง” ต่างกัน มีพฤติกรรมปฏิบัติตนตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงไม่แตกต่างกัน H_1 : การเปิดรับชมรายการโทรทัศน์ “ชีวิตที่พอเพียง” ต่างกัน อย่างน้อย 2 กลุ่ม มีพฤติกรรมปฏิบัติตนตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงแตกต่างกัน	One-way ANOVA

ตารางที่ 3.10 (ต่อ)

สมมติฐาน	สถิติที่ใช้
<u>สมมติฐานที่ 8</u> ความรู้เกี่ยวกับแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงภายหลังชมรายการโทรทัศน์ “ชีวิตที่พอเพียง” มีความสัมพันธ์กับทัศนคติเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง โดยมีสมมติฐานทางสถิติที่ 8 ดังนี้ H_0 : ความรู้เกี่ยวกับแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงภายหลังชมรายการโทรทัศน์ “ชีวิตที่พอเพียง” ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง H_1 : ความรู้เกี่ยวกับแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงภายหลังชมรายการโทรทัศน์ “ชีวิตที่พอเพียง” มีความสัมพันธ์กับทัศนคติเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง	Pearson Correlation
<u>สมมติฐานที่ 9</u> ทัศนคติเกี่ยวกับแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง ภายหลังชมรายการโทรทัศน์ “ชีวิตที่พอเพียง” มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการปฏิบัติตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง โดยมีสมมติฐานทางสถิติที่ 9 ดังนี้ H_0 : ทัศนคติเกี่ยวกับแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง ภายหลังชมรายการโทรทัศน์ “ชีวิตที่พอเพียง” ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการปฏิบัติตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง H_1 : ทัศนคติเกี่ยวกับแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง ภายหลังชมรายการโทรทัศน์ “ชีวิตที่พอเพียง” มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการปฏิบัติตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง	Pearson Correlation